

ALUMINI

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA

IN ALUMINIJA „BORIS KIDRIČEVO“

LJUDSKA IN ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA
62250 P T U J

Trg svobode 1

ŠTEV. 2

Februar 1972

LETNIK X.

Mladi - mladim

Zadnja volilna konferenca je pokazala dokaj klavirno podoba zanimanja za delovanje organizacije ZMS v naši tovarni.

Kljub majhni udeležbi članov te organizacije, je dobil stari odbor razrešnico, izvoljen pa je bil novi; sestavljen je predvsem iz mladih in perspektivnih članov našega kolektiva. Sestavljajo ga: Peter Vesenjani — skladišče, Peter Čulibrk in Boris Urbančič — strojno vzdrževanje, Dušan Hazabent — IBM, Miro Kovač — anodna masa, Teja Mesarič — komerciala, Ivan Pinterič — promet, Janko Meglič — razvoj, Jože Muršek — livarna, Ivan Arbeiter — elektroliza in Mirko Pabdi — stikalnica.

Ni potrebno posebej poudarjati, da je na novo izvoljeni odbor sprejel dokaj težavno in nevhvaležno nalogo, kako ponovno obuditi in aktivirati mlade, saj mnogi ne vedo, da ta organizacija v naši tovarni sploh obstaja. Nujno potrebno je, da se čimprej medsebojno seznanimo in kolektivno rešujemo probleme, s katerimi se srečujemo na svojih delovnih mestih in v vsakodnevem življenju.

Na novo izvoljeni odbor je na svoji zadnji seji že sprejel besedilo dokumenta, ki naj bi bil temelj za delovanje te organizacije v prihodnjem enoletnem obdobju. Delovna usmeritev v

tem letu sloni na stopnji kulturne in politične razgledanosti, na športnem in rekreativnem udejstvovanju mladih v naši tovarni.

Naj povzamem le nekaj osnovnih tez tega dokumenta:

— V februarju ali marcu želimo izvesti izobraževalni seminar za člane našega predsedstva in predsedstva ZMS iz naselja. Na tem seminarju naj bi seznanili naše

in samoupravnimi organi; usmerjati mlade k njihove- mu delovanju;

— z vestnim delom želimo pritegniti k sodelovanju vse naše in na novo sprejete člane;

— čimveč mladih moramo pripraviti za sprejem v ZK, saj vemo, da se OO ZK stara iz leta v leto; zato je kadrovanje mladih nujno potrebno;

— zavzemati se moramo za takšno sistemizacijo delovnih mest, ki bo temeljila na

lovni program sestavljen ob- širno, vendar pa pri realizaci- ji določenih nalog računamo na vsestransko pomoč ostalih DPO. Brez dvoma bo na uspeh delovanja ZMS vplivala vrsta objektivnih ovir, ki v najrazlič- nejših oblikah otežkočajo vso dejavnost. Vendar večino teh ovir lahko premagamo z vstraj- nim kvalitetnim in odgovor- nim delom. Objektivne ovire so preprosto izgovor za lastno nesposobnost in napake. Prav tako tudi denar ne sme biti izgovor za neaktivnost.

V tej številki preberite:

Krajevna samouprava pri nas

10. april - praznik Kidričevega — Program Krajevne skupnosti Kidričevo za leto 1972 — Kakšne so potrebe posameznih krajevnih odborov?

člane s problematiko v naši tovarni in našli z mladinci iz naselja skupna stališča za nadaljnje delo. Nadalje moramo krepiti sodelovanje z ostalimi mladinskimi akti- vi, ObK ZMS in RK ZMS;

— izvedli bomo vse, že tradi- cionalne akcije (sprejem Titove štetefete, proslave Dneva mladosti, sprejem pi- onirjev iz osnovne šole »Bo- ris Kidrič« Kidričevo v ZMS itd.);

— skrbeti moramo za tesno sodelovanje z vsemi DPO

izobrazbi in sposobnosti za- poslenih;

— sodelovali bomo na proslavi ob 60-letnici rojstva Borisa Kidriča — 10. aprila;

— nadalje moramo vzpodbu- jati šport, rekreacijo in kul- turo z izleti, športnimi igra- mi, razstavami, zabavno- glasbenimi prireditvami itd.

Prva naša večja akcija bo organiziranje izleta na Planico ob tekmovanju za svetovno prvenstvo v smučarskih pole- tih.

Iz tega je razvidno, da je de-

Vedno moramo analizirati rezultate svojega dela in raz- iskovati vzroke za težave, ki nas ovirajo pri delu.

Mislim pa, da si uspešnega delovanja naše organizacije ne moremo predstavljati brez učinkovitih sredstev za obve- ščanje.

Zato upam, da bo naša orga- nizacija našla v tem glasilu svojo stalno rubriko, v kateri bo lahko predsedstvo sproti ob- veščalo svoje člane o sprotnih in bodočih akcijah.

U. B.

Ob 8. marcu

Ko bomo letos praznovali skupno z našimi delovnimi to- varišicami 8. marec — praz- nik, ki je tesno povezan z ve- likimi pridobitvami našega narodno-osvobodilnega boja in je tudi sam zunanji izraz ene od velikih pridobitev te- ga boja: ZAGOTOVLJENE E- NAKOPRAVNOSTI NASIH DELOVNIH ŽENA, se spom- nimo tudi na to, kako bi to pridobitev na današnji stop- nji družbenega razvoja še da- lje uspešno in kar najbolj u- činkovito razvijali.

Praznovanje letošnjega 8. marca naj bi bilo zopetna pri- ložnost za to, da ugotovimo in analiziramo v naših sredi- nah, kjer srečujemo na delov- nih mestih tudi tovarišice, ka- ko daleč smo prišli v našem skupnem prizadevanju, da bi povsem — v akcijah in de- janjih, ne le po duhu črke — zagotovili našim delovnim že- nam njihov formalno-pravni položaj v naši družbi. Torej vse tisto, kar je sicer lepo za- pisano v naši ustavi in ustav- nih dopolnilih!

Že precej bomo storili s ta- ko zavestno usmeritvijo, še mnogo več pa, če bomo s spre- mljajočimi ukrepi in akcija- mi na vseh ravneh družbene- ga odločanja omogočili, da bo- do žene v praksi tudi lahko uresničevale svojo družbeno vlogo — ne le kot matere in gosposinjke, marveč tudi kot družbene soustvarjalke.

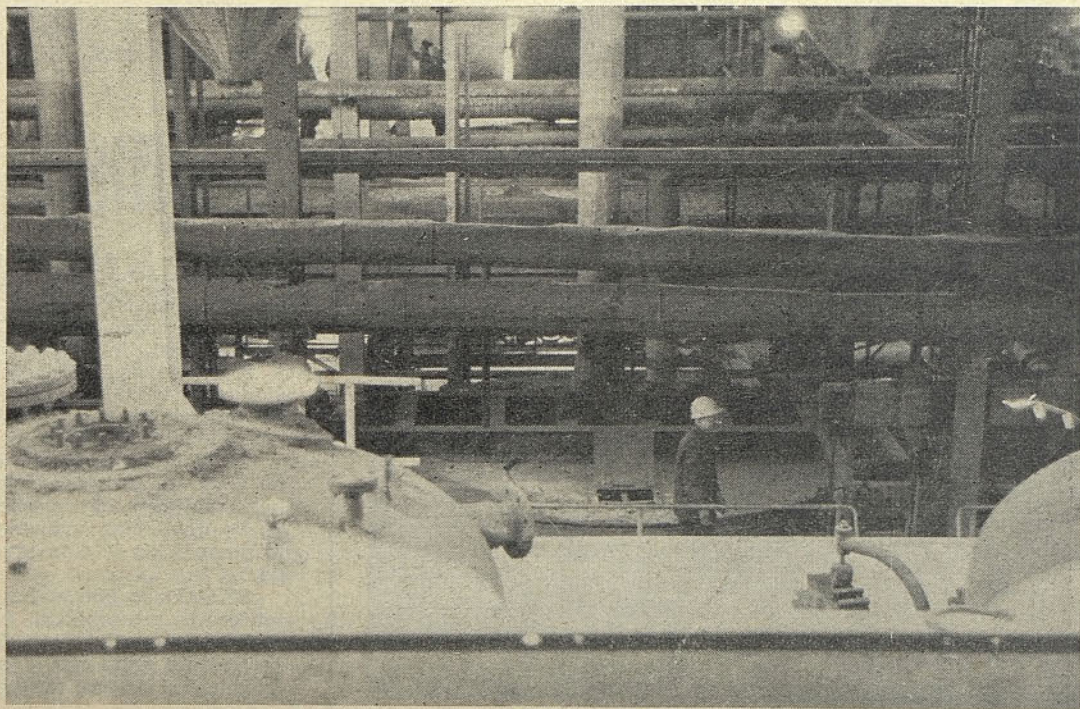
Resno bi se namreč morali zamisliti nad pojavom, da kvantitativna udeležba in mnogokrat tudi aktivnost že- na v delavskem in družbenem upravljanju pojema. Mar ni to že kar zanesljiv signal za ugotovitev, da naši sodelavki v proizvodnji in na drugih de- lovih mestih še vedno nismo zadostno zagotovili vsega ti- stega, čemur navadno pravi- mi: razbremenitev v drugem delu njenega življenja in so- časno vedno bolj čislana družbenega poslanstva: v ma- terinstvu, na področju vzgo- je otrok, v gosposinjstvu, skratka: v vsem tistem, kar ji v vsakdanjem življenju na- laga dvojne dolžnosti: kot pro- izvajalki na eni ter materi in ženi na drugi strani.

S. K.

Dokler namreč na tem po- ročju ne bomo dosegli bolj o- tipljivih rezultatov, bo še ved- no vprašljivo, ali lahko naša delovna žena povsem učinko- vito in neovirano uresničuje svoje samoupravljalško po- slanstvo v naši družbi.

To skromno razmišljanje ob letošnjem 8. marcu naj ne bi izvenelo pesimistično, prej kot navdih in pobuda za še odločnejše ukrepanje v tem smislu, da bo vsakoletni 8. ma- rec tudi vsebinsko in družbe- no angažirano bogatejši — predvsem za tiste, katerim je prvenstveno namenjen.

V znamenju teh misli in ho- tenj naj ob letošnjem 8. mar- cu zaželimo našim delovnim ženam — sodelavkam, na ka- teremkoli delovnem mestu že z nami soustvarjajo — mno- go osebnih sreč in zadovolj- stva v družinskem krogu in v podjetju. Obenem pa topla zahvala za neprecenljiv delež, katerega so prispevale, skup- no s svojimi sodelavci, da je tudi naš industrijski gigant na Dravskem polju postal po- jem za jugoslovansko sociali- stično stvarnost.

Glinica

Še ni prepozno

Smo v času velike reorganizacije dela in sistematizacije delovnih mest. Pri tem smo že naredili nekaj napak, katere še vedno lahko popravimo z manj truda in bolečin, kot bi to bilo pozneje.

Že vrsto let v vsej jugoslovanski industriji govorimo o potrebi po kadrih, o nadaljnjem izobraževanju že obstoječih kadrov, ker bomo s tem povečali delovno storilnost, izboljšali kvaliteto dela in stopili velik korak naprej v nadaljnjem razvoju gospodarstva. To geslo je vsekakor veljalo tudi za našo tovarno, vendar tudi do danes to vprašanje ni zadovoljivo rešeno. Iz lastnih izkušenj in izkušenj svojih kolegov bom poskusil pojasniti, zakaj menim, da smo še vedno daleč od rešitve tega problema.

Že v prejšnji številki »Aluminija« je bilo v dopisu o titograjski tovarni aluminija zapisano, koliko strokovnega kadra je tam zaposleno in kakšne možnosti so ti kadri imeli za izpopolnjevanje v stroki. Primerjajmo število zaposlenih z visoko, višjo in srednjo strokovno izobrazbo v Titogradu in v naši tovarni in bomo ostali začudeni nad pokazatelji.

Mislím: ni potrebno dokazovati, da večje število strokovnega kadra v Titogradu pomeni tudi neprimerno boljše osnovo za kvalitetnejše delo in uspešnejše nastopanje na notranjem in zunanem tržišču. Naš delavec zna delati in mu tudi težje delo ni poseben problem, vendar pa potrebuje strokovno osebo, ki mu bo delo olajšala, vpeljala sodobnejše metode dela in tako zmanjšala lastne stroške pri proizvodnji aluminija; ti v današnji situaciji presegajo prodajno ceno aluminija na tržišču.

Potrebo po kadrih čutimo vsi in vsi priznavajo, da strokovno sposobne ljudi še kako potrebujemo v naši tovarni, ko pa je potrebno to vprašanje urediti — takrat odpovemo.

Smo ena od redkih tovarn, ki nudimo zelo malo za izobraževanje svojih ljudi. Res je, da finančno dostikrat nudimo pomoč, ki je potrebna, vendar to še zdaleč ni vse, kar potrebuje človek pri izrednem študiju. Izreden študij je danes po obsegu snovi popolnoma izenačen z rednim in je zato študij izrednim študentom še posebej otežkočen. Razen opravljanja izpitov, potrebnih vaj in izdelav programov za večino izpitov, morajo izredni študentje še na svojih delovnih mestih opraviti vse zaupane jim naloge.

Ni treba biti velik mislec, da bi razumeli potrebo teh študentov po prostem času — vsaj za delno normalen študij!

Tu pa nastanejo težave, katerim se je, izgleda, težko izogniti, vsaj sedaj, dokler plan kadrov za našo tovarno še ni sestavljen. Pogovarjal sem se s članom odbora za izobraževanje in štipendiranje, ki mi je odkrito povedal, da je glasoval (in bo to tudi v bodoče storil) proti prošnji za izredni plačani dopust, ki sva ju s kolegom naslovila na ta odbor. Svoje stališče je opravičeval z naslednjo ugotovitvijo: vsak, ki dokonča študij in dobi s tem višjo kvalifikacijo ali višjo strokovno izobrazbo, avtomatično postaja problem za tovarno.

Delovna mesta, katera bi lahko zasedel z doseženo višjo izobrazbo, so že zasedena, sicer po ljudeh z izobrazbo, ki ne ustreza zahtevam, toda zasedena so. Človek z doseženo višjo izobrazbo in seveda z večjim znanjem postavlja zahtevo, da bi mu dodelili odgovarjajoče delovno mesto, katerega praktično ni. Tako nastanejo problemi, ki se vlečejo precej dolgo in zelo škodujejo, tako posamezniku, kot tudi delovni organizaciji. Posameznik na nižjem delovnem mestu izgublja možnost za izpopolnjevanje in napredovanje v stroki, delovna organizacija pa izgublja potencialnega strokovnjaka, ki bi, če bi ga pravilno izkoristili, lahko precej prispeval celotnemu kolektivu.

Iz tega je lahko sklepati, da je potrebno skupno sestaviti plan kadrov; pri tem upoštevati vse potrebe, razpoložljive in potencialne kadre, ki že v tovarni obstajajo. Če je človek sposoben opravljati zahtevano delovno mesto, kljub pomanjkanju zahtevane izobrazbe, mu je treba omogočiti, da v določenem času to izobrazbo tudi doseže.

Če to ne doseže, bi kadrovski oddelek moral takoj posredovati. Konkretno, če delovno mesto zahteva višjo izobrazbo od izobrazbe, katero ima oseba, ki to delovno mesto zaseda, je potrebno narediti pogodbo s to osebo, da v določenem času to izobrazbo tudi doseže, če pa ne, na tem mestu ne more ostati in jo naj zamenja oseba, ki si je med tem to izobrazbo že pridobila. Seveda, pri tem je treba upoštevati razen diplome tudi delovne sposobnosti; omogočiti pa moramo izobraževanje predvsem ljudem, do 45 let starim. Pomoč, katero bi kolektiv pri tem nudil, se nanaša predvsem na izredni plačani dopust, ki je najbolj pereč problem v naši kadrovski politiki, obenem

pa najbolj pomemben pri izrednem študiju.

Sedaj, pri razporeditvah na nova delovna mesta po novi organizaciji dela, vsi ti momenti niso upoštevani. Obstajajo primeri, da so na delovna mesta, za katere je zahtevana višja strokovna izobrazba, določeni ljudje s srednjo izobrazbo, ki pa nimajo nobenih ambicij, da bi kdajkoli končali višjo stopnjo; v ozadju pa so ostali ljudje, ki že danes študirajo in bodo v doglednem času zahtevano izobrazbo tudi dejansko dosegli.

Če bomo podobne stvari odklonili in rešili že danes, ko zato imamo vse možnosti, bomo olajšali delo odboru za izobraževanje in štipendiranje pri njegovih odločitvah, vnesli bomo pravo vzdušje med ljudi na delovnih mestih in se izognili konfliktom ter nerešenim vprašanjem. Pri tem bi omenil primer ing. strojništva, ki ni dobil ustreznega delovnega mesta celih štiriinpol let, ravno zaradi neurejenih vprašanj, katere omenjam v svojem članku.

Ne smemo namreč čakati na nove makro spremembe v naši organizaciji dela, da bi takšna vprašanja uspešno rešili!

Dolžnost vseh nas je, da te stvari rešujemo kontinuirano in pravočasno, da ne čakamo novih konfliktnih primerov, ker s tem rešujemo zelo problematična vprašanja in če hočete — z izboljševanjem strukture izobraženosti — tudi boljše delamo.

VOJO VELIČKOVIČ

Ta misel je v vsakem primeru še najbolj zanesljiva in čisto tudi najcenejša. Zakaj ne bi veljala tudi za avtomobiliste?

S stalnim povečevanjem svojih uslug so naše zavarovalnice domala popolnoma onemogočile privatnim lastnikom avtomobilov, da bi svoja vozila zavarovali tudi »KASKO«, saj že pri najmanjših in cenenih avtih presega letna premija tri sto starih tisočakov. Marsikateri avtomobilist je ob karambolu v zelo neprijetnem položaju zastran finančnih sredstev. Saj že malo popravilo stane kar precej denarja.

AMD »FRANC GALUN« Kidričevo je sklenilo ustanoviti SKLAD SAMOPOMOČI, ki bo dajal članom društva, ob nujnih primerih nezgode ali večje okvare seveda, brezobrestno posojilo.

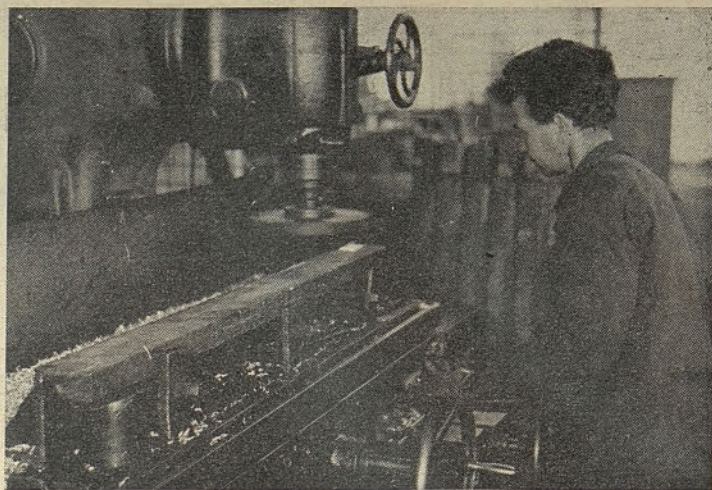
Pomagaj si sam!

Posojilo bo lahko koristil vsak društveni član, ki bo s posebno pismeno izjavo pristopil k SKLADU in mesečno prispeval stalni prispevek (verjetno 50 din). Največje možno posojilo, katerega bo član lahko dobil, bo 6.000 din za dobo dveh let.

Z ustanovitvijo sklada želi društvo pomagati svojim članom, da bi lažje prebrodili finančne težave, če bi jih doletela prometna nezgoda ali pa bi se jim vozilo poškodovalo na nek drug način, a so v denarni stiski.

To še tembolj, ker bo dodelitev tega posojila možna ne glede na posojila druge vrste (pri banki ali trgovskem podjetju). Po prenehanju članstva v SKLADU pa bo dobil član vrnjen ves svoj vplačani prispevek; to pomeni, da je član pravzaprav le varčeval svoj denar.

SKLAD bo posloval v okviru društva, imel bo lasten odbor, pravilnik in žiro račun. Vsak član društva, ki bo želel postati tudi član SKLADA, bo predhodno natančneje seznanjen s pravili, to je z dolžnostmi in ugodnostmi, katere mu bo nudil sklad.

Pri brušenju

ZASEDANJE SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI KIDRIČEVO

10. april - praznik Kidričevega

Predsedstvo krajevne skupnosti je na dveh sejah, ki sta bili v januarju in začetku februarja, pripravilo potrebno gradivo za 8./39./ redno sejo sveta Krajevne skupnosti Kidričevo. Ta je bila 10. februarja z naslednjim dnevnim redom:

1. Pregled sklepov 7. seje in sej predsedstva
2. Sklepanje o določitvi krajevnega praznika
3. Obravnavanje predloga delovnega programa za leto 1972
4. Razno

Vsi člani sveta in političnega aktiva, ki so bili vabljeni na sejo sveta, so dobili gradivo za obravnavanje posameznih točk dnevnega reda.

Prvič sta se seje udeležila tudi dva občana krajevne skupnosti.

Nerešeno vprašanje oskrbe z elektriko, ki je zlasti pereča v Apačah in Njivercah, je bil razlog, da je bil na sejo povabljen tudi predstavnik distribucijskega podjetja iz Ptujja. Člani sveta, zlasti iz prizadetih krajev, niso bili povsem zadovoljni z odgovori, katere je v imenu tega podjetja posredoval Stanislav Horvat; za-

to je bilo dogovorjeno, da se bo delegacija krajevne skupnosti o vseh spornih vprašanjih v zvezi z oskrbo elektrike dogovorila za skupen sestanek s predstavniki tega podjetja. Na njem naj bi poiskali poti za boljše sodelovanje pri urensičenju razvojnega programa distribucijskega podjetja.

Predsednik sveta je na seji obširno poročal o realizaciji sprejetih sklepov in o dogovorih med predstavniki krajevne skupnosti in podpredsednikom obč. skupščine tov. Antonom Zagarjem in o razgovoru s tov. Milanom Krajnikom, generalnim direktorjem. Svet je zapisnik in tudi poročila povsem sprejel.

10. APRIL — KRAJEVNI PRAZNIK

Po daljši razpravi o predlogih, katere je svet sprejel od političnega aktiva in množičnih organizacij, je bil sprejet naslednji sklep:

»V počastitev spomina na narodnega heroja, borca za svobodo našega naroda in revolucionarja ter pobornika delavskih pravic — Borisa KIDRIČA, je proglašen 10. april za praznik Krajevne skupnosti Kidričevo.«

Za izvedbo prireditev ob letošnjem prazniku, ki bo posvečen 60. obletnici rojstva Borisa Kidriča, je bil imenovan pripravljalni odbor. V 9-članskem odboru, katerega predsednik je Anton KOSI, so še predstavniki KO SZDL, osnovne šole, tovarne, avtomoto društva, aktiva ZMS Kidričevo, TVD »Partizan«, SD »Aluminij« in ZB.

Pod 3. točko dnevnega reda je svet obširno obravnaval predloge krajevnih odborov za delovni program krajevne skupnosti in tega v celoti sprejel. Objavljeni delovni program naj bo vsem občanom, organizacijam in drugim dejavnikom napotek za delovanje v skupnih akcijah. Program pa ne vsebuje nalog za Naselje I, ker bo predlog programskih nalog (razen sprotnih del, ki so zajeta v programu, pripravil krajevni odbor Naselja. Ta bo imel prvo sejo v drugi polovici februarja.

Svet je ponovno obravnaval tudi vzdrževanje cest IV. reda po Komunalnem podjetju Ptuj in se zavzel za uredničenje že sprejetega sklepa zbora volivcev z dne 22. marca 1971, da bodo ceste IV. reda prevzete v upravljanje.

Med drugimi sprotimi zadevami je svet še sprejel na predlog Kulturno — prosvetnega društva Kungota sklep, da bo prevzel kulturni dom v Kungoti in ga je že izročil v upravljanje Krajevni odboru Kungota.

Tajništvo
Krajevne skupnosti
Kidričevo

Vzdrževalna skupina v Glinici

Organizacija in delovanje elektronsko-računskega centra v TGA

V DOSEDANJH ČLANKIH POD TEM NASLOVOM SEM VAS SEZNANIL S KONFIGURACIJO NAŠEGA SISTEMA IBM 1130

Vsekakor bi bilo zanimivo še v kratkem povedati, kakšne možnosti glede preciznejše, hitreje in obsežnejše obdelave podatkov imamo sedaj v TGA, ko je računalnik v hiši. Predvsem moramo imeti stalno pred očmi dejstvo, da je skupina delavcev, kateri je računalnik osnovno delovno sredstvo, po stažu in izkušnjah zelo mlada in za začetek, ko bi vsak vodja želel svoje področje vsaj delno obdelovati z računalnikom, tudi maloštevilna.

Računalnik IBM 1130 je značilen po tem, da je zadovoljivo uporaben za reševanje znanstveno-tehničnih in ekonomskih problemov. Zaradi tega je programiranje možno v FORTRAN-u (matematični, znanstveno-tehnični oz. strokovni problemi) in RPG-ju

formaciji, usmerjanje in distribucijo lastne in tuje električne energije, je v fazi priprave organizacije področja in bi moralo do konca leta biti prenešeno na računalnik.

V anodni masi trenutno ni ustreznih problemov za računalnik, razen morda vsakodnevne izračuna granulometrijske sestave vsipa in poznejših statističnih analiz, ko bo zajetih tudi več ustreznih podatkov za te analize.

V metalurških podjetjih po svetu je livarna prvi obrat, katerega naloge in probleme uspešno rešuje računalnik. Seveda je osnova proizvodni plan, želje kupcev, primerne zmogljivosti in kvaliteta vhodnega materiala, kvalificirana delovna sila itd. Ko je vse to definirano in znano, lahko po-

fazi računalnik ogromno koristi pri analizi in planiranju zasedbe strojev, planiranju rednih in generalnih remontov oz. servisov, vodenju zalog materiala in rezervnih delov itd.

Pri ekonomsko-administrativnih obdelavah so trenutno aktualna osnovna sredstva, osebni dohodki in personalna evidenca.

Osnovna sredstva in vse poslovanje v zvezi z njimi je prenešeno na računalnik, ki bo izračunal že amortizacijo za leto 1971 in nato še revolorizacijo. Še to leto imamo v načrtu prehod na vodenje skladišč z računalnikom, s čimer bi skladiščna služba lahko imela dnevni vpogled nad zalogami vsega vskladiščnega materiala in bi vodila skladišče res z minimalnimi zalo-

žrti niso izčrpani. Preizkusili smo že programe za mrežno planiranje, za reševanje sistema enačb s 60 neznankami, za linearno programiranje, za specialne naloge s področja strojništva in konstruiranja itd.

KAKŠNA JE POT DO REZULTATA?

Marsikoga bo verjetno tudi zanimalo, kako poteka delo po fazah. Zmotno je namreč misliti, da lahko pri enostavnejših nalogah dobimo rezultat domala takoj. Ko se problem ali naloga pojavi, jo moramo najprej definirati. Vedeti moramo, kakšne vrednosti in veličine nastopajo in v kakšni obliki želimo rezultate. S takšnimi navodili (so stvar orga-

cialni strojniški, energetski, toplotni izračuni).

KAKŠNO MESTO IN FUNKCIJO ERC-ju?

Ob koncu članka naj posvetim še nekaj besed spornemu vprašanju mesta ERC v organizacijski shemi naše tovarne.

Temu vprašanju je posvečeno v času sprejemanja makro sheme precej ustnih in pisanih diskusij. Naj kar takoj povem, da ne nameravam razvijati kakšne lastne prepričevalne in utemeljevalne teorije, ker je o tem že mnogo napisanega, avtorji pa so izkušeni in priznani strokovnjaki s področja EOP. Zame so njihova spoznanja prioriteta in jih v obliki izvlečkov citiram tudi bralcem »Aluminija«, v upanju, da bodo razčistila konfliktno situacijo pri kreiranju organizacijske sheme TGA.

»Enkrat je ERC lahko del nekega strokovnega oddelka ali področja. Ta rešitev ima večinoma še samo zgodovinski pomen. Takšna uvrstitev ERC je upravičena samo v primeru, če so prevzete naloge izključno za ta strokovni oddelak. Če pa računalnik uporabljamo še za druge naloge vodstva podjetja (raziskava tržišča, planiranje remontov strojev in naprav, statistične obdelave, potem pa ni več priporočljivo podrejanje ERC strokovni službi. Takšna uvrstitev vodi slej ko prej do težav in prepirov okrog kompetenc. Razen tega je vodja ERC pri ozkih grlih kapacitet in rokov vezan na navodila nadrejenega in ne more svobodno odločati o pravilnem strokovnem vrstnem redu nalog, katere je potrebno izvršiti, kar nehoti privede do prioritete del lastnega področja, seveda na škodo ostalih delovnih področij.

Sodoben računalnik redko uporabljamo samo za reševanje nalog enega področja ali sektorja. Zato je normalno, da je ERC podrejen direktno vodstvu podjetja. To je v enem primeru lahko samostojen in enakopraven oddelak v strukturi področij dela ali v drugem primeru — štabna služba vodstva podjetja. (1)

»Uvrstitev ERC nekemu oddelku, ki je kot člen uvrščen med vodstvo podjetja in ERC, ni koristna, zlasti ne takrat, ko ta oddelak spada med glavne uporabnike uslug ERC.

Popolnoma nov način dela, potreba za razmišljanje, delovanje za več oddelkov in njihove vodilne delavce, pomanjkanje tradicije EOP in njegov razvejan vpliv na vseh področjih v delovni organizaciji, zahtevajo stališče, ki je popolnoma neodvisno od specialnih interesov in ustrezno učinkovito, torej zahteva po hierarhični lestvici visoko uvrstitev, kjer bo popolnoma neodvisen od birokratskih instanc. (2)

(Nadaljevanje na 6. strani)

Luknjanje kartic v ERC

(poslovno-administrativni in ekonomski problemi).

V ti dve osnovni skupini so razdeljene tudi vse naloge, katere obdeluje ERC.

KATERA PODROČJA OBDELUJEMO NA RAČUNALNIKU?

Med proizvodnimi obrati je na prvem mestu elektroliza, katere podatke že v celoti zajemamo in hranimo. Ti podatki so osnova za dnevna, mesečna in občasna poročila, statistične preglede in diagrame, vse z namenom, da ima vodstvo obrata čimpreglednejši prikaz proizvodnje in hoda električnih peči. Za popolno sliko nam manjkajo le elektroenergetski podatki. To področje, ki zajema pridobivanje lastne električne energije in trans-

stavljanje problem optimizacije asortimana ali zasedenosti livarne in drugo. Vsekakor si bomo prizadevali, da bi vse težave prebrodili in v upravljanje in vodenje livarne vključili kot pomožno sredstvo vodstvu — tudi računalnik.

Na glinični strani zajemamo že precej podatkov analiz in meritev, ki služijo za izračunavanje dnevnih in mesečnih pokazateljev za obračun in kontrolo vodenja obratov.

Vzdrževalni obrati in delovna sredstva, ki imajo široke možnosti za uporabo na računalniku, so v pripravljalni fazi prehoda na EOP. Delo je obsežno in odvisno od drugih področij obdelav (ureditev skladišč, šifriranje in klasifikacija vseh strojev in naprav ipd.), vendar nam v končni

logami, kar bi sprostilo ogromna obratna sredstva.

Personalna evidenca je v zaključni fazi formiranja. Vsebuje vse značilne podatke o zaposlenem na enem mestu, od koder bodo vsak čas dosegljivi za potrebe kadrovskega sektorja, službe varnosti pri delu, splošnega sektorja in FRS-a — za posameznega delavca ali pa za razne interne ali uradne analize in statistične preglede po obratih, delovnih enotah ali za vso tovarno.

Ena od najkompleksnejših obdelav bo vsekakor obračun osebnih dohodkov. Realno lahko pričakujemo, da nam bo v drugi polovici leta že računalnik računal plače in predujme.

S tem, kar je bilo opisane- ga, pa še naše možnosti in na-

nizatorja) lahko programer napiše v ustreznem programskem jeziku program, po katerem bo računalnik obdeloval predpisane podatke. Program in podatke je treba zluknjati v kartice in po temeljitem testiranju programa šele lahko problem obdelamo na računalniku. Iz tega se vidi, da ni bistvene razlike v času, ko dobimo rezultat, npr. izraza pri seštevanju dveh števil ali izraza, ki vsebuje potenciranje, korenjenje in logaritmiranje naenkrat. Pri ročnem računanju pa je ta razlika občutna. Pridemo torej do zaključka, da so najrentabilnejše obdelave, kjer se en ciklus operacij ponavlja čimvečkrat ali pri enkratni obdelavi komplicirane naloge (sistem enačb, statistične obdelave, spe-

Izobraževanje na rešet

Na minulih množičnih sindikalnih sestankih, na katerih smo razpravljali o sistemizaciji in o novi shemi, je med najbolj zanimivimi prav gotovo bila razprava o 25. členu Pravilnika o organizaciji podjetja in sistemizaciji delovnih mest. Ta je pravzaprav bila tudi najbolj sporna točka v tem pravilniku.

Povsem razumljivo je, da sta bila dva tabora, med katerima pa sta končno le zmagala razum in želja po nadaljnjem izobraževanju.

Moj namen ni, da bi opisoval tiste, ki so bili še kako navdušeni nad tem odstavkom famoznega 25. člena, ker so vsem članom kolektiva dobro znani, preprosto rečeno: bili so proti vsi, ki se nikakor ne želijo izobraževati in si še bolj utrjevati svoje znanje na delovnem mestu.

Ker prav gotovo vsi člani delovne skupnosti niso imeli priložnosti, da bi imeli v rokah omenjeni pravilnik (čeprav bi tega moral dobiti sleherni naš proizvajalec), bom skušal še enkrat povsem citirati ta člen.

Glasi se:

»Na delovna mesta v podjetju se lahko sprejemajo samo delavci, ki izpolnjujejo pogoje za določeno delovno mesto.

Delavec, ki zaseda delovno mesto, za katero ne izpolnjuje pogojev, ostane na takšnem delovnem mestu tako dolgo, dosler ga pristojni organ ne razporedi na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovim strokovnim in delovnim sposobnostim.

Delavec, ki uspešno izvršuje naloge na delovnem mestu, za katerega ne izpolnjuje formalnih pogojev, lahko ostane na njem, če ni z zakonom drugače določeno«.

Vsak član kolektiva bo nedvomno takoj ugotovil popoln nesmisel zadnjega odstavka v tem členu; ta dejansko po-

polnoma deklarisira prva dva odstavka, ki sta v redu in sta tudi bila veljavna dosedaj, saj je možnost za izobraževanje bila dana vsakemu, ki je to želel.

Na omenjenih sindikalnih sestankih smo lahko tudi jasno spoznali, da se prav tisti, ki bi si lahko na ta ali drugačen način pridobili potrebno strokovno izobrazbo, najbolj upirajo temu, da bi zadnji odstavek tega člena popolnoma črtali in na mesto njega vstavili novega ali pa drugega sploh ne bi bilo več, ker bi že s prvima dvema bilo dovolj povedano.

Seveda pa so proizvajalci mislili na to in imeli tudi svoje določene predloge. Na množičnem sestanku v DE Glinica in na seji sveta delovne enote Glinica je bil sprejet predlog za nov tretji odstavek, ki naj bi se glasil: »Vsi, ki nimajo izobrazbe za delovna mesta, katera zasedajo, si morajo to izobrazbo pridobiti v roku, ki je določen za dokončanje ustrezne šole (tečaja). To določilo ne velja za delavce, ki so stari nad 50 let«.

V zadnjem odstavku je bilo celo predlaganih nad 45 let, vendar menimo, da tak član delovne skupnosti ima še 15 let do upokojitve in bi zagledal najbolj ustrezen termin — 50 let.

Seveda je vse to prepuščeno članom komisij in odborov, organom delavskega upravljanja, da o tem dokončno odločijo in sprejmejo takšen sklep, ki bo sprejemljiv za vse in bo koristen tako za posameznike, kot za podjetje.

Na sestankih je seveda bilo precej govora: »Češ, dosedaj sem lahko delal in bil dober, sedaj pa naenkrat več ne ustrežam za to delovno mesto« in podobno.

Toda vedeti je treba, da nikjer ni zapisano in rečeno, da lahko nekdo sedi na določenem delovnem mestu ne glede na to, če zanj izpolnjuje pogoje

ali ne, medtem, ko bi naj tisti, ki se trudi in izobražuje, zaradi njega moral biti zaposlen na ostalih delovnih mestih. Tudi mnenje, da v drugih državah po svetu gledajo le na to, kaj nekdo zna, torej ne le na papirnato kvalifikacijo, je možno povsem lepo odgovoriti.

Čakanje

Res je, da je to mogoče v nekaterih dobro razvitih in naprednih državah, kjer sta tudi zavest delavca in njegova mentaliteta povsem drugačna, kot je to še vedno pri nas! Zagovorniki takega mnenja pa nedvomno pozabljajo, da tisti, ki lahko dela brez papirne kvalifikacije, mora nekaj vedeti. Toda: kako bi naj to nekdo vedel, če se ne bi nekje naučil, saj dobro vemo, da praksa in teorija ne moreta biti ena brez druge, čeprav to pri nas mnogi trdijo.

razmerje sploh pomeni in kaj se zgodi, če ima lug nižjo koncentracijo od zahtevane.

To navidez morda izgledajo malenkosti, ki varajo, vendar v resnici temu ni tako. Take posledice lahko povzročijo v Glinici veliko škodo ali izpad v proizvodnji; ta škoda lahko v enem letu naraste tudi na tisoče ton izlužnega Al_2O_3 .

Toda to je tipičen primer, da ne govorimo o tem, koliko takih primerov bi še lahko našli.

In če k temu podamo še naše mnenje, potem bi lahko rekli, da bi tak delavec, če bi šel v tečaj za kvalifikacijo, že mnogo pridobil samo s tem, kaj je malomarno razmerje in kako vpliva na proizvodnjo, da o ostalem sploh ne govorimo.

To se bo morda nekaterim zdelo nesmiselno in smešno, toda, če ne verjamejo, si skušajmo pri nadrejenih dobiti podatke in podobo o tem, kolikšen izpad v proizvodnji je možen, če nekdo ne ve, kaj in kako lahko vpliva s svojim delom na proces proizvodnje v Glinici (kako je to v Aluminiju, bi lahko povedal nekdo od tam).

Prepričan sem, da bi bile povsem drugačne razprave na sestankih in sejah, če bi naši delavci vse to dobro poznali. Toda gledati samo to, na kakšnem delovnem mestu bo boljši osebni dohodek, še ne pomeni, da smo rešili vse probleme v zvezi z izobraževanjem in podobno. Vsekakor pa lahko tudi mirno trdimo, da so takemu stanju mnogo krive tudi naše družbeno-politične organizacije, ki se niso zadostno angažirale za to, da bi čimveč delavcev, ki še nimajo ustrezne izobrazbe,

si to pridobili v lastnem izobraževalnem centru, ki lahko mnogo nudi pri izpopolnjevanju znanja in strokovne sposobnosti zaposlenih.

Sindikalne organizacije po delovnih enotah, seveda skupno z vodstvi delovnih enot, bi morale posvečati vso pozornost prav izobraževanju, kajti nikomur ne more biti vseeno, kakšen kader ima v svoji delovni enoti. Prav takega prizadevanja pa je dosedaj še

kako manjkalo! Posledica je danes tako stanje, ki ni vzpodbudno. Seveda pa vse tudi še ni zamujeno. To pa pomeni, da bo potrebno vse take delavce zainteresirati, da se bodo odločili za razne tečaje in si pridobili vsaj nekaj potrebnega znanja, ki nikomur nikoli ni odveč. Tudi naš domači pregovor pravi: več znaš, več veljaš! Ta pa velja tudi izven meja naše domovine in zato tudi mnenja tistih, ki pravijo, da je v tujini važno to, kaj nekdo zna delati in kako, kajti brez šolanja ni znanja. Še tako dober delavec, kot mi radi trdimo, ne bo nikoli kos vsem svojim nalogam, če ne bo imel tudi nekaj teoretičnega znanja, katerega pa si lahko pridobi edinole v našem izobraževalnem centru ali v ustreznih strokovnih šolah.

Naša skupna naloga bo uresničena šele takrat, ko bomo dosledno izvajali naše pravilnike, naš statut in sklepe samoupravnih organov; ti bodo morali sprejeti določena stališča v zvezi z izobraževanjem, torej o tem, kdo naj bi v bodoče zasedel odgovornejša in zahtevnejša delovna mesta. Danes ne moremo več zagovarjati stališča »ja, ta je dober in v redu dela, pa če ima kvalifikacijo ali ne«, saj končno velja tudi drugod po svetu, da moraš nekaj tudi znati! Znaš pa lahko samo tedaj, če se tudi kaj naučiš!

Prepričan sem, da bodo vsi naši proizvajalci, ki na delovnih mestih nimajo ustrezne izobrazbe, končno le spvedeli, da jim je nekaj še potrebno. Da si bodo pridobili ustrezno izobrazbo, ki bo koristila tako njim, kot našemu podjetju in našim skupnim interesom.

F. M.

Fotozapis ob Dnevu žena

Pred nami so I. delavske športne igre „aluminijašev v Jugoslaviji“

Moja želja in tudi namen tega dopisa je, da zaživi ideja, ki vsekakor dosti obeta.

Pogosto beremo v časopisih, poslušamo po radiu in gledamo na TV zaslonih športna tekmovanja delavcev gradbene, naftne, elektroindustrije, tekmovanja knjigovodij, ekonomistov in še mnogih drugih. Vsako od teh tekmovanj ne predstavlja zgolj tekmovanja med delavci Slovenije, Hrvaške, Srbije, Črne gore, Makedonije in BiH, temveč ima globlje korenine. Iz teh korenin se, kar je danes še posebej pomembno, lahko razvije tesnejše medsebojno sodelovanje in kar je najpomembnejše — bratstvo in enotnost vseh republik in nacionalnosti.

Omenjena tekmovanja so vzbudila tovariše iz TLM (tovarne lakih metalov) Šibenik, da nekaj podobnega predlagajo tudi vsem izdelovalcem in predelovalcem aluminija v Jugoslaviji.

Na vabilo tovarišev iz TLM-a sva skupaj s tajnikom OOS odpotovala 13. januarja 1972 v Šibenik, kjer naj bi se dogovorila o formiranju športnega združenja »aluminijašev Jugoslavije«.

Poskusil bom prezentirati glavne misli in ideje s tega sestanka ter nekaj svojih osebnih pripomb glede našega sodelovanja v bodočih športnih igrah.

Predvsem moram čestitati tovarišem iz TLM-a zaradi toplega sprejema in izredno dobro pripravljenega delovne

skok v daljavo in skok v višino za ženske.

Enotno mišljenje je bilo, da TLM-u iz Šibenika kot iniciatorju športnih iger pripada tudi čast organizacije I. športnih iger »aluminijašev Jugoslavije«. Športne igre bodo predvidoma v prvi ali drugi polovici maja, organizator pa je dolžan zagotoviti najbolj ugodna in cenena bivališča za tekmovalce v času tekmovanja, stroške bivanja pa bi krila vsaka posamezna delovna organizacija.

Ne vem točno, koliko so člani naše delovne organizacije seznanjeni s poskusi, da bi formirali združenje proizvajalcev in predelovalcev aluminija v Jugoslaviji, ki bi zbralo v svoje vrste: TGA Kidričevo, Tovarno glinice Mostar, Tovarno glinice in aluminija Titograd,

odnose na notranjem in zunanjem tržišču. Te delovne organizacije naj bi sodelovale tudi v športnem združenju »aluminijašev Jugoslavije«, o čemer so že dale svoj pismeni pristanek.

S tem bi tudi delavec, ki ni direktno vključen v organe samoupravljanja, dal svoj prispevek iskanju »skupnega jezika« izdelovalcem in predelovalcem aluminija v Jugoslaviji.

Ni nobena tajnost, da medsebojni kontakti na bazi rekreacije in športnega tekmovanja rešujejo najbolj zapletene probleme lažje kot vsa politična, družbena in ekonomska posredovanja. Športniki raznih držav so že večkrat dokazali, da hitreje najdejo skupne smotre, ne glede na pripadnost njihovih držav k vzhodni ali zahodni hemisferi; iz tega pa se pozneje porajajo pomembne rešitve na področju medsebojnih političnih, ekonomskih in drugih odnosov. Najbolj zgovoren primer je vsekakor takojmenovana »ping-pong« politika v odnosih ZDA — LR Kitajske. Športniki, namiznoteniški igralci dveh zelo antagonističnih vodilnih sil v svetu, so naredili več kot marsikateri politični akt s katerekoli strani.

Vse, kar sem v predhodnem odstavku navedel, je imelo za cilj: še bolj poudariti medsebojne kontakte »aluminijašev« na športnem polju, kar bo vsekakor pospešilo reševanje ključnih problemov aluminijske industrije v Jugoslaviji. Zakaj mislim tako? Obstaja zelo utemeljeni razlog!

Vsi dogovori o formiranju združenja aluminijašev Jugoslavije so dosedaj bili na ravni direktorjev, predstavnikov DS, OOS, ZM in sekretarjev ZK, kar je tudi normalno. Vendar, dajmo možnost tudi elektrolizerju, livarju, gliničarju, strugarju in ekonomistu, da s kontaktiranjem na športnem področju spozna delavca iz drugega podjetja, iz druge republike, da izmenja mnenja z njim, in izkušnje, ki jih bo s tem pridobil, prenese na svojega predstavnika v samoupravnih organih, ta pa na sam vrh delovne organizacije. Naj ti kontakti predstavljajo most, ki bo prenesel tudi najtežje obremenitve na poti formiranja skupnega združenja.

Za udeleževanje v bodočem športnem združenju in na bodočih športnih igrah so vsekakor potrebna določena sredstva, za katera bo naša osnovna organizacija sindikata morala zaprositi vse nas, ki ustvarjamo dohodek v delovni organizaciji. Pri tem bo OOS morala biti deležna našega razumevanja, ker bo samo tako lahko izpolnila del svojih nalog, katere določa naša družba. Osebnou pam, da pri tem ne bo naletela na gluha ušesa.

Isto potrebna igrišča, sindikat ima potrebne rekvizite, preostane le še to, da se resno vključimo v priprave. V zvezi s tem bi rad opozoril vse zainteresirane za navedene panoge, da so rekreacijski treningi že organizirani v naslednjih panogah:

namizni tenis

— vsak ponedeljek od 19. do 21. ure v kletnih prostorih osnovne šole

Mreži

Da bi še bolj pojasnil potrebo po sredstvih in kdo jih bo lahko koristil, bom bolj natančno pojasnil način tekmovanja na športnih igrah »aluminijašev Jugoslavije«. Pravico do sodelovanja na športnih igrah imajo le člani delovnih organizacij, kateri niso aktivno vključeni v nobeno športno društvo. V naštetih tekmovanih panogah ob upoštevanju možnosti, da en tekmovalac lahko nastopi v maksimalno dveh disciplinah, bi naša »športno — rekreacijska ekspedicija« za Šibenik štela med 70 in 80 člani.

Naša naloga bo, da na tem tekmovanju dostojno zastopamo barve naše tovarne in opravičimo sredstva, katera bomo v to vložili. Da bi to nalogo popolnoma izpeljali, moramo začeti resno in načrtno, izkoristiti moramo večino prostega časa, da bi se čimbolje pripravili, za kar imamo možnosti. NK »Aluminij« in osnovna šola nam nudita na vo-

košarka

— vsak ponedeljek od 20. do 22. ure v telovadnici osnovne šole

odbojka

— vsak petek od 20. do 22. ure v telovadnici osnovne šole

Da bi lahko organizirali priprave za ostale panoge, navajam še referente za posamezne panoge in njihove telefonske številke:

Streljanje:

Jože Kukovec, tel. št. 372

Šah:

Ferdo Zupanič, tel. št. 560

Kegljanje:

Srečko Primožič

Mali nogomet:

Voja Veličković, tel. št. 320

Rokomet:

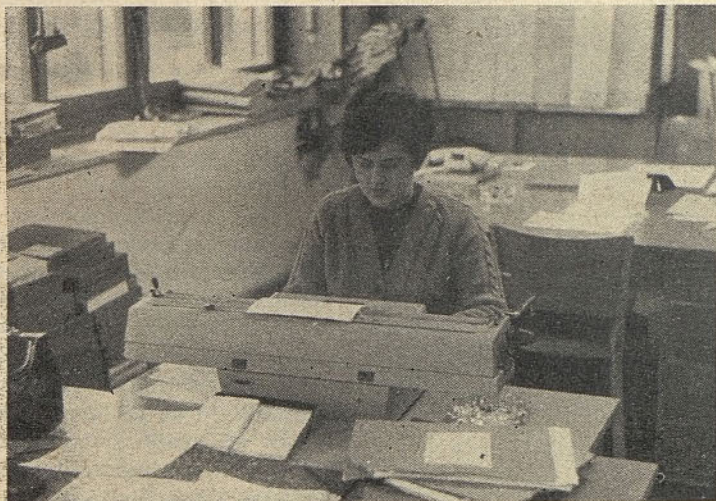
Franc Erbus, tel. št. 320

Ta prispevek bi rad zaključil z nekaj pripombami in z eno željo.

V pogovoru s tajnikom rekreacijskega društva »Galeb« iz TLM-a sem zvedel, da za potrebe rekreacije članov dobijo letno dotacijo v znesku 200.000 N din in da smo bili ena od redkih delovnih organizacij, ki se ni udeležila simpozija o vplivu športa in rekreacije na organizem delavca in dolžino njegove delovne dobe; ta je bil lani v Šibeniku. Obenem so nam tovariši iz TLM-a ponudili rekreacijske izlete na osnovi zamenjave med našima delovnima organizacijama.

Moja velika želja je, da bi ta pobuda naletela na polno razumevanje in da bi vsi skupaj pomagali pri uresničevanju načrtov, zasnovanih v Šibeniku, in da bi morda v letu 1973 prevzeli organizacijo II. športnih iger »aluminijašev Jugoslavije«.

V. V.

Danica Inkret, administratorka v kapitalni izgradnji

ga sestanka. Predno smo začeli z delom, smo obiskali tovarno in se na kratko seznanili s procesom proizvodnje, težavami pri realizaciji planov in načrtovanjem za izgradnjo nove elektrolize z zmogljivostjo 110.000 t na leto.

Sestanku so prisostvovali, razen tajnika in predsednika rekreacijskega društva »Galeb« pri TLM-u, še predsednik DS, UO in sekretar aktivna ZK. Vsi skupaj smo se strinjali, da je organizacija športnega združenja »aluminijašev Jugoslavije« nujno potrebna. Po daljši razpravi smo sprejeli osnovne smernice novega združenja. Bili smo si enotni v tem, da igre morajo zajeti naslednje panoge: rokomet, mali nogomet, košarko, odbojko, streljanje, namizni tenis, šah, kegljanje in nekaj disciplin iz atletike. Vse panoge, razen atletike, naj bi se šttele v končni plasman, atletske discipline pa bi naj dale možnost za sodelovanje tudi našim tovarišicam. Konkretno, v atletiki so predvidene naslednje discipline: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m, skok v daljavo, skok v višino in met krogle za moške, pa 100 m, 200 m 400 m,

Naše kuharice

Delovni program Krajevne skupnosti Kidričevo je sestavljen na podlagi predlogov krajevnih odborov, predlogov društev in organizacij na skupnem sestanku 10. januarja 1972, predlogov predsedstva krajevne skupnosti z dne 19. januarja 1972.

Do sestavitve predloga ni bil sprejet noben predlog občanov, skupne ali organizacije - v pisni obliki, ki bi ga naj upoštevali pri sestavljanju delovnega programa.

Predlog občanov iz Župeče vasi, da bi priključili del te vasi k naši krajevni skupnosti, bo posredovan pristojnim organom občine in Krajevne skupnosti Lo-vrenc zaradi izvedbe postopka za priključitev ali preimenovanje.

V letu 1972 čakajo krajevno skupnost velike naloge, zlasti v zvezi s potekom akcij občanov za asfaltiranje cest po vaseh (Njiverce, Apače).

Potrebno pa je izpolniti tudi nekatere naloge, katere je sprejel svet krajevne skupnosti za posamezna območja - pri razpisu referendumov.

1. MED POSEBNIMI NALOGAMI (SKUPNIMI) BO POTREBNO V TEM LETU:
 1. Skrbeti za večjo informiranost vseh občanov o delu in problemih: k sodelovanju je treba pritegniti kar največ občanov.
 2. Zavzemati se je potrebno za enotnost politike in reševanje vseh zadev: krajevni odbori naj bodo po območjih tudi nosilci politike na terenu, družbeno-političnimi organi in svet KS pa naj sodelujejo z izmenjavo mnenj in podporo skupnim stališčem.
 3. Krajevne odbore je treba vključevati v aktivno sodelovanje in realizacijo programskih nalog na njihovem območju.
 4. Nuditi je potrebno vso podporo in se vključiti v aktivno delovanje pri izva-janju vseh nalog, katere organizirata odbor za splošni ljudski odpor in štab civilne zaštite.
 5. Sodelovati z organizacijami in društvi pri uresničevanju skupnih nalog in jih vključevati v vse oblike prizadevanja za zadostitev skupnih potreb občanov (športnih, rekreacijskih in drugih).
 6. Organizirati izlete in druge oblike zabave za najširši krog občanov, zlasti še za tiste z manjšimi prejemki; prirediti mitinge, na katerih naj bi sodelovale partizanske in druge ekipe splošnega ljudskega odpora in civilne zaštite. Na teh mitingih naj bi kar največ mladih izvajalo kulturne in športne programe.
 7. Analizirati želje občanov in jih množično vključevati v splošno rekreacijo za značko TRIM; to tekmovanje naj bi uvedli letos.
 8. Naš kraj, ki nosi ime po narodnem heroju Borisu Kidriču, naj bolj, kot doslej, poudari njegovo vlogo pri razvijanju socialistične in samoupravne družbe; v ta namen naj praznuje njegov rojstni dan.
 9. Z aktivnim delom pri realizaciji programskih nalog je potrebno odpravljati v kar največji meri obstoječe socialne razlike, zlasti še obravnavati problema-tiko manj razvitih krajev (Naselje II, Stara postaja - grad).

Za individualne graditelje garaž je treba zagotoviti potrebne lokacije; zazidalni načrt je treba ponovno proučiti in ga po potrebi dopolniti. Tudi uredi-tev med četvorčki (blokova ali individualna zazidava, garaže in podobno) je treba projektno zagotoviti.

Krajevni odbor bo moral izbrati tudi predloge občanov za pripravo delovnega programa v zvezi z uvedbo postopka za razpis referendumov, saj je ta na vseh ostalih območjih že uveden.

Sredstva za izvedbo minimalnega plana bodo zagotovljena s prispevkom občanov za mestno zemljišče - 40.000 din, dotacijo SO Ptuj - 86.000 din, dota-cijami gospodarskih organizacij - 40.000 din, z lastnimi sredstvi - 30.000 din.

3. Krajevni odbor Kidričevo - NASELJE II

V tem programu so zajeti tisti predlogi, katere bo krajev-na skupnost sama rešila, predloge za ureditev stanovanj-skih vprašanj pa je potrebno posredovati Stanovanjskemu podjetju Ptuj.

Neposredne naloge so:

- Asfaltiranje cest po posebnem programu - 96.000 din
 - 700 m, 2.400 m²
- Rušenje starih drvarnic in planiranje terena 1.000 din
- Obnova in vzdrževanje javne razsvetljave 14.000 din
- Obnova fasad na hišah 58, 59, 60 in 62 (omete pripravi stanovanjsko podjetje - pobrizg) 20.000 din
- Obnova in preizkušanje hidrantov za požarno pripravljenost 5.000 din
- Razna dela (odvoz zemlje, porušitev suhih dreves, planiranje, ureditev vrtov, promet. znakov idr.) 4.000 din
- Potrebe za KO NASELJE II - skupaj 140.000 din

Obseg del bo mogoče izvesti, če bodo občani zbrali z dodatnimi pri-spevki (pogodbe) 50 % potrebnih sredstev do 30. junija 1972, razliko pa bodo zagotovili: krajevna skupnost, delovne organizacije in občani.

Organizacija in delovanje elektronsko- računskega centra v TGA

(Nadaljevanje s 3. strani)

»Vključitev ERC v večji od-delek tovarne ima svoje vzro-ke bolj v tradiciji kot pa v smiselno organizirani koncep-ciji. Razen tega lahko zanes-ljivo trdimo, da bo vodja od-delka, ki mu je ERC podre-jen, obdeloval predvsem po-datke svojega oddelka, a šele potem (če bo ostalo dovolj ča-sa) podatke ostalih oddelkov.

Samostojen oddelek ERC predstavlja organizacijski tip z največ prednostmi. Njegova samostojnost se zrcali v ena-kopravnosti z ostalimi oddel-ki, v direktni podrejenosti vodstvu podjetja in v prevze-manju odgovornosti od drugih oddelkov.

Torej, v tem oddelku je kon-centrirano celotno oblikova-nje sistema in programiranje, vendar pa tudi popolna odgo-vornost za obdelave. ERC sprejema od drugih oddelkov ali sektorjev pripravljene vhodne podatke, jih obdela in dostavlja rezultate oddelkom oz. vodstvu.

Čeprav je ta tip organizaci-je v pravem pomenu besede najprimernejši tip elektronske obdelave, pa ga kljub temu - pravi Lindemann - redkokje uveljavljajo. To je seveda stvar posameznih vodstev v podjetjih, ki ne odstopajo niti koraki od svojih kompetene, niti takrat, ko gre za koristi podjetja kot celote. (3)

»Najustreznejša razporeditev ERC je v smislu skupnih cil-jev podjetja najbolje zagotov-ljena, če nastopa kot štabna služba vodstva podjetja, ker je mesto sistema obdelave po-datkov (ERC) kot pomočnika pri vodenju podjetja tako po-vsem jasno podčrtana. (4).

Povzetki so iz naslednje li-terature:

- (1) Dokumentacijski elaborat Zavoda za produktivnost, Zagreb, 1970
- (2) Heinz - Müller - Lutz: Automatizacija uredskog poslovanja, Zagreb, 1969
- (3) Krajčević - Bakić: Auto-matizacija poslovanja poduzeća, Zagreb, 1967
- (4) Handbuch der EDV - Or-ganisation, IBM Deutsch-land, 1969.

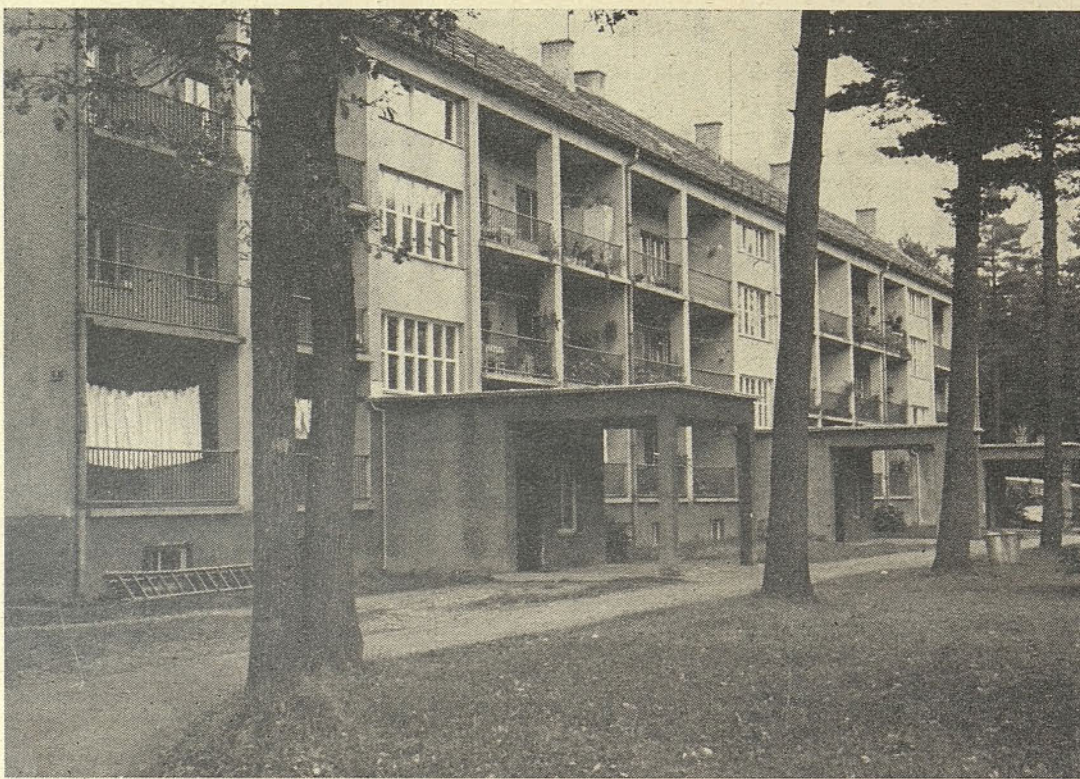
- BG -

Dopisujte

v ALUMINIJ

PROGRAM

delo Krajevne skupnosti Kidričevo za leto 1972

Naselje v Kidričevem

10. Spremljati je treba življenje v družinah z večjim številom otrok in starejših občanov, zlasti osamelih in z manjšimi dohodki - jim nuditi finančno in drugo pomoč, organizirati srečanja občanov v starosti nad 60 let.

II. NEPOSREDNE NALOGE PO OBMOČJIH KRAJEVNE SKUPNOSTI:

1. Krajevni odbor APAČE

- Asfaltiranje cest po posebnem programu - 5.450 metrov oz. 23.350 m² metrov asfalta v vrednosti 934.000 din
 - Ureditev priklopa transformatorske postaje 6.000 din
 - Ureditev cestne razsvetljave in vzdrževanje 10.000 din
 - Razširitev gramoznice za asfaltiranje cest (stroški so zajeti v stroških asfaltiranja cest)
 - Sestaviti idejni projekt za telefonsko povezavo kraja 1.000 din
 - Vzdrževanje vseh cest - zimska služba, nepredv. 9.000 din
 - Potrebe za KO Apače - skupaj: 960.000 din
- Sredstva v višini 50 % naj bi zagotovili občani iz prispevkov po sklenjenih pogodbah, 20 % bo zagotovila krajevna skupnost iz uvedenega samopriskpeva in prispevka delovnih organizacij, 30 % pa bi naj bilo zagotovljenih v proračunu občine in skladih.

2. Krajevni odbor Kidričevo - NASELJE I

- Vzdrževanje javne razsvetljave (tokovina in sprotno vzdrževanje (50.000 kwh x 45 par) 22.500 din
- Vzdrževanje čistoče in manjša sprotna popravila komunalnih objektov (zaposlena 2 delavca) 54.000 din
- Vzdrževanje zelenic, parkov, dreves - material. stroški, tudi košnja (zaposlena 2 delavca) 67.000 din
- Čiščenje snega s poti in krajevnih cest, posi-pavanje 10.000 din
- Manjša popravila asfalta na cestah in poteh 15.000 din
- Vzdrževanje »Parka mladosti« 12.000 din
- Razno nepredvideno (dopolnitev cestne signaliza-cije, označitev prehodov za pešce idr.) 5.000 din
- Vzdrževanje hidrantov in označitve 7.500 din
- Vzdrževanje avtobus. postajališča - barvanje 2.500 din
- Potrebe za KO Naselje I - skupaj: 196.000 din

Po konstituiranju bo krajevni odbor moral obravnavati še ostala dela in naloge v zvezi z ureditvijo Naselja I; med drugim tudi dosedaj predlagano raz-svetlavo cest ob garažah, obnovo asfaltiranih cest in stanovanjskih poti k blo-kom, ureditev parka ob garaži TGA in pred garažami AMD, zasaditev grmičevja in dreves ob stanovanjskih blokkih itd

4. Krajevni odbor Kidričevo - »Stara postaja - grad«

Odbor predlaga, da bi del Župeče vasi priključili k tej krajevni skupnosti, saj je v vsem povezan s tem delom naselja; tudi člani odbora so izvoljeni iz vrst tega dela članov. Predlagana pa so dela:

- Ureditev objekta in okolja železniške postaje (last ŽTP)
- Ureditev otroškega igrišča - pridobitev zemljišča in oprema 3.000 din
- Ureditev vsaj enega telefonskega priključka 4.000 din
- Ureditev javne razsvetljave (sedaj je ni) 15.000 din
- Ureditev potrebnih hidrantov 3.500 din
- Vzdrževanje makadamskih cest 3.500 din
- Asfaltiranje ceste kopališče-grad (potrebno je sodelovanje z delom Naselja I - četvorčki 52.500 din
- Potrebe za KO »Stara postaja - grad« - skupaj 81.500 din

5. Krajevni odbor KUNGOTA

Na skupnem sestanku so se organizacije v Kungoti spo-razumele, da bi družno reševale vse skupne probleme (tu-di finančne). Zato predlagajo, da krajevna skupnost fi-nansira 1/3 vseh potreb, 1/3 sredstev bi zbrali pri občanih (v letu 1971 so zbrali med občani dodatna sredstva za asfaltiranje cest), 1/3 pa bi naj prispevale vse organizacije. Naloge pa so naslednje:

- Ureditev centralne kurjave, garderobe in zra-čenja v kulturnem domu 19.000 din
- Ureditev nasada, namestitvev 4 klopi in naprav za otroško igrišče 5.000 din
- Oprema igrišč (tenis, mali nogomet, košarka) 1.200 din
- Dopolnitev in vzdrževanje javne razsvetljave 4.800 din
- Potrebe za KO Kungota - skupaj 30.000 din

Krajevna skupnost bi naj zagotovila 10.000 din.

6. Krajevni odbor NJIVERCE

- Asfaltiranje cest po posebnem programu odbora 6.350 m² 240.000 din
- Dopolnitev in vzdrževanje javne razsvetljave 14.000 din
- Vzdrževanje makadamskih cest 6.000 din
- Potrebe za KO Njiverce - skupaj: 260.000 din

(Nadaljevanje na 7. strani)

Sindikati naše tovarne pred odgovornimi nalogami

Člani delovne skupnosti so lahko v zadnji številki našega tovarniškega glasila prebrali sestavek o Akcijskem programu v zvezi s poslovno politiko in stabilizacijo v letošnjem letu in programu ukrepov v proizvodnji — za doseganje dobrih proizvodnih rezultatov, o sistemizaciji vodilnih delovnih mest, programu štipendiranja in še nekaj podobnih sestavkov, skratka: vse v smeri akcijskega programa in nadaljnega razvoja našega podjetja.

Nikakor ne bi mogli trditi, da ni bil v teh akcijah angažiran tudi naš sindikat, toda povsem lahko trdim, da niso odigrale svoje vloge osnovne organizacije sindikata po delovnih enotah, katere so, kakor kaže, povsem pozabile na svojo pravo dolžnost. Nihče naj ne misli, da gre tukaj za kakršnekoli očitke na račun posameznikov, kajti celotna vodstva osnovnih organizacij v delovnih enotah so pozabila, za kaj so bila izvoljena in kaj je pravzaprav njihova bistvena naloga.

To nam tudi povsem jasno ilustrira dejstvo, da je bilo v prejšnjem mesecu več sestankov vodstev sindikalnih osnovnih organizacij v delovnih enotah, na katerih je predsednik OOS TGA Viktor Markovič želel izvesti od članov, kaj mislijo o delovanju sindikata in zakaj vladata v posameznih delovnih enotah zatišje in pasivnost. V svojih besedah je poudaril, da v naslednjem obdobju čakajo našo sindikalno organizacijo velike in odgovorne naloge, predvsem v razpravah o nekaterih samoupravnih aktih — med člani sindikata. Ti bodo vsekakor tako pomembni, da ne bi smelo biti nikogar, ki ne bi aktivno sodeloval pri oblikovanju nekaterih pomembnih pravilnikov, med katere nedvomno sodi tudi pravilnik o delitvi dohodkov in pravilnik o delitvi osebnih dohodkov.

Znano je namreč, da je republiški odbor sindikata Slovenije dal soglasje k samoupravnemu sporazumu naše grupacije in da bo sedaj potrebno delati zares in da je prav tukaj potrebna pomoč slehernega našega proizvajalca — člana sindikata.

Na omenjenih sestankih vodstev osnovnih organizacij v delovnih enotah je bilo tudi precej razprave o tem, da se

člani tovarniškega zbora sindikata v pretežni večini sploh ne udeležujejo sej tega foruma, v katerega so bili izvoljeni, niti se ne opravičijo, če ima morda kdo posebne zahteve.

Če vzamem, za primer, član, ki so bili izvoljeni v TZS — v delovni enoti Glinica, je zelo zanimivo, da od prav vseh niti eden ni bil na seji tega zbora. Vsekakor se je treba odločno pogovoriti s temi tovariši o tem, ali so še naprej pripravljeni delati aktivno v sindikatu ali ne, kajti mnogo bolje je, da konkretno in odločno povedo svoje mnenje. Takšno zavajanje namreč meče slabo luč na vso članstvo v tej delovni enoti, ki pa, žal ni osamljena, ker se podobno dogaja tudi v drugih delovnih enotah.

Zares zanimivo bi bilo vedeti, zakaj in zaradi kakšnega vzroka se mnogi izvoljeni tovariši in tovarišice ne udeležujejo tako pomembnih sej. Tajništvo osnovne organizacije sindikata TGA je vsem, ki se takih sestankov niso udeležili, poslalo dopis, v katerem jih poziva, da pismeno podajo svoje izjave o tem, zakaj se takih sestankov niso udeležili. Prav zanesljivo je, da je med temi tudi mnogo takih, ki so bili zadržani zaradi opravičljivih vzrokov, izgleda pa, da je tudi nekaj takih, ki niso dobili pravočasno vabil za to sejo. Eno in drugo je zanimivo in bi bilo prav, da bi to analizirali in ugotovili prave vzroke, kajti, kot smo že uvodoma omenili, naloge v tem letu nikakor niso lahke in bodo zahtevale maksimalno angažiranost slehernega posameznika. Prav tako pa sem trdno prepričan, da ob taki pasivnosti izvoljenih članov tudi ostali člani v posameznih delovnih enotah vse bolj izgubljajo zaupanje v uspešno delo naše sindikalne organizacije, čeprav so tudi oni dolžni,

da tako pasivnost spravijo z mrtve točke — s svojimi konkretnimi predlogi, pa morda celo z zahtevo, da bi posamezne pasivne člane odpoklicali in izvolili ljudi, ki imajo zadosti dobre volje in smisla za uspešno delo v tovarniškem sindikatu.

Zato tudi ni nič čudnega, če je večkrat slišati pikre pripombe v delu sindikalne organizacije v delovni enoti, pa tudi nasploh v tovarni, k čemur največ prispevajo prav pasivni člani, ki so le gole številke na seznamih.

Mnogokrat smo že poudarjali, da še, na srečo, naše podjetje ni bilo toliko prizadeto, da bi posledice občutil sleherni proizvajalec, kot je to bilo in je še v mnogih drugih delovnih organizacijah. Pa smo morda tudi toliko indiferentni do vsega, kar se okrog nas dogaja. To pa bi se nam lahko enkrat krepko maščevalo in tedaj bi bilo vprašanje, kje iskati osnovne krivce za nastale posledice. Dosedanja praksa nam je namreč že mnogokrat pokazala, da krivce iščemo le tam, kjer jih ni — se pravi — na povsem napačnem koncu. Smešno so tudi izjave posameznikov, ki trdijo, da sindikat danes nima več nobene prave vloge in da zato tudi ničesar več ne pomeni ali pa zelo malo! Taka mnenja so povsem zgrešena in zmotna; imajo pa lahko zelo škodljive posledice, katere pa ne bi bilo mogoče tako lahko popraviti kot povzročiti.

Priznati moramo, da je naš tovarniški sindikat v svoji dosednji mandatni dobi že storil precej in da ima nemalo zaslug v mnogih akcijah ob sprejemanju nekaterih pomembnih samoupravnih aktov. Vse več pa sindikat lahko doseže le, če je deležen pomoči vsega članstva; to ga mora v njegovih prizadevanjih vedno podpirati, kadar gre za naše skupne smernice in smotre — za boljše poslovanje in uspešno samoupravljanje. Spotikanje eden od drugega ali nepremišljene izjave samo zelo škodujejo skupnim naporom, da bi prebrodili vse težave, predvsem še, če bomo tako nadaljevali. Mislim, da se bomo ob vsem končno le zamislili in si določili nalogo, da gremo s skupnimi napor in močmi novim problemom nasproti, da te kolektivno in uspešno rešujemo.

Odgovorne naloge, ki čakajo sindikalno organizacijo, so naše skupne naloge, zato apeliramo na vse člane, da se aktivno vključijo v dosledno reševanje že akutnih problemov našega podjetja.

M. F.

Jutranja telovadba

Smučarski tečaj TVD „PARTIZAN“ Kidričevo

Letos je bil že sedmi smučarski tečaj na Primožu na Pohorju; bil je v času zimskih počitnic od 21. do 28. januarja 1972. Kakor vsa prejšnja leta, nas je tudi letos prijazno sprejela šola v tem kraju.

Skupno nas je bilo 47, od tega 40 tečajnikov. Letošnji tečaj je vodil Branko Toneja strokovni vodja je bila Franja Pušnik, za hrano in udobje pa je skrbel neumorni Tumba — Anton Kokol. Pomagali so še vodniki: Ivanka Gorše, Franček Hojnik, Rado Ačimovič in Bogdan Operčkal.

Sedaj, ob zaključku tečaja, smo lahko zadovoljni, saj smo nudili štiridesetim otrokom sedem dni smučarske šole in zabavo. Smučarski tečaj je potekal v štirih vrstah — od najboljših pa do začetnikov — novincev na tečaju. Najboljšim smučarjem je bilo težko nuditi

nec smučarskega tečaja, saj takrat nagrajimo najboljše smučarje, najbolj pridnega tečajnika in priredimo zaključni večer.

Zaključek smučarskega tečaja predstavlja tekmovanje v slalomu. Tekmovalna mrzlica je bila hujša kot na olimpiadi. Favoriti so že od ranega jutra pripravljali smuči in skrivali svoje adute pred nevarnimi tekmeci. Smučarska proga je bila pripravljena kot

Tomo Habjanič pri vožnji

kaj novega, saj si je brez vlečnic težko zamisliti kvalitetno smučanje.

Dnevni »vozni« red se je pričel ob sedmi uri, ko smo s težavo dvignili kosti s praznih blazin, katerim so »neznanzi diverzanti« ponoči izmaknili zamaške. Po zajtrku smo odšli na smučišča, kjer smo smučali vse do dvanajste ure. Po kosilu je bil obvezen počitek in nato še popoldne smučanje od petnajste do sedemnajste. Čas po večerji, ki je bila ob devetnajsti uri, je bil namenjen družabnim igram in zabavi. Težko je reči, kateri večer je bil lepši, prav gotovo pa je vsem ostal v spominu zadnji večer, ki je bil vrhu-

za prava tekmovanja. Ni manjkalo napisov »start« in »cilj«, »nevarni« deli proge pa so tudi bili označeni z domiselnimi, malo po svoje prirojenimi prometnimi znaki.

Popoldne po smučarski tekmi in svečanem kosilu je bila tudi nogometna tekma na snegu. Ekipa vodnikov, »okrepjena« z dekleti, je igrala proti ostalim tečajnikom: Tumbi — golmanu — gre zahvala, da je »okrepjena« ekipa zmagala s 4:3.

Se enkrat se povrnimo na zaključnem večeru. Ves program so pripravili tečajniki sami. Bilo je mnogo sme-ha na račun kronike in skečev. Izvolili smo tudi miss in mistra smučarskega tečaja. Se bi lahko naštevali zanimivosti, vendar naj ostanejo v spominu tečajnikov.

Za zaključek še rezultati tekmovanja: DEKLETA: 1. Romana Kuret, 2. Jasna Škrjanec, 3. Melanija Blaž.

Fantje, prva skupina: (rojeni 1960. in mlajši):

1. Roman Kranjc, 2. Oliver Težak, 3. Tomo Habjanič.

Fantje, druga skupina: (rojeni 1959. in starejši):

1. Srečko Škrjanec, 2. Miro Žuran, 3. Zdravko Tominc.

Zelimo, da bi se tudi drugo leto spet srečali na Sv. Primožu!

Tob

Program dela Krajevne skupnosti Kidričevo za leto 1972

(Nadaljevanje s 6. strani)

Tudi ta program bo mogoče realizirati, če bodo občani zbrali 50 % potrebnih sredstev za njegovo uresničitev, razliko pa bi krajevna skupnost zagotovila skupno z delovnimi organizacijami in občino.

OSTALE SKUPNE NALOGE:

1. V tem letu je potrebno začeti asfaltirati cesto proti železniški postaji.
2. Razširitev prostora kopališča bo financirala iz sredstev kopališča — od izkupička v letu 1970/71 in sicer do zneska 50.000 din.
3. Dograditev sanitarnih prostorov, ureditev naprav in obnova barvanja kopališča bo financirana prav tako iz sredstev krajevne skupnosti — do zneska 50.000 din.
4. Vzdrževanje rekreacijskega centra bo opravljeno po posebnem programu, potrebno pa je zagotoviti sredstva za razširitev kapacitet. O tem bo razpravljano in ustrezen program bo predlagan odboru za rekreacijo.
5. Do 30. aprila bi bilo potrebno opremiti vsaj 20 gradbenih parcel, katere bi dali koristnikom oz. graditeljem v uporabo. Za ta dela bi bilo potrebnočasno zagotoviti vsaj 300.000 din.
6. Z družbenimi organizacijami bo potrebno rešiti vprašanje skupnih prostorov. Po predlogu DPD »Svoboda« bi naj v pritličju bloka 12 bila knjižnica in čitalnica, v prizidku restavracije pa klubski prostori. Za ureditev prostorov bi po teh predlogih bilo potrebno zagotoviti vsaj 80.000 din. Krajevna skupnost bi sofinancirala ureditev teh prostorov po posebni pogodbi z vsemi zainteresiranimi dejavniki.

Sklad za solidarno pomoč bo pomagal v okviru zbranih sredstev reševati vse najnujnejše socialne primere, sofinansirati pa bo tudi nekatere prireditve (novoletno jelko, aktivnost kluba starejših občanov idr.).

Po posebnem planu bodo predvideni tudi skupni stroški poslovanja krajevne skupnosti, servisov in drugih služb v krajevni skupnosti. Prav tako je potrebno urediti prostore uslužnostnega servisa in zagotoviti sredstva za opremo prostorov (prostorov v garaži TGA).

Predsednik sveta KS:
ANTON KOSI
Tajništvo

Na 8. redni seji sveta KS 10. februarja 1972 je bil delovni program za leto 1972 tudi sprejet.

Zmagovalke pri dekletih od leve: Jasna Škrjanec, Romana Kuret in Melanija Blaž

Za vsakega je prostor — tudi za vas!

Na seji množičnih organizacij je bilo ugotovljeno, da mnogi ne vedo nič ali pa zelo malo o delovanju TVD »PARTIZAN« v Kidričevem.

Prav to me je privedlo do tega, da sem se odločil seznaniti javnost o tedenskem delovanju našega društva, posebno še zato, da bi se kar največ ljudi ukvarjalo s športom.

Seznamil vas bom o tem, kdaj lahko pridete ali pošljete svojega znanca, prijatelja, ženo, otroka pa tudi staro mamo ali očeta. Za vsakogar je določen čas, kdaj lahko pride in naredi nekaj koristnega — za svoje počutje in zdravje.

mlajših pinirk, le s to razliko, da izvajajo težje posamezne elemente.

Od 18.15 do 20. ure

Vadba starejših pionirjev in mladincev. Razdeljeni so po sposobnostih in je delo bolj skupinsko in individualno — po razredih.

Od 20. do 21.30

Telovadnica je na razpolago članom LM Kidričevo.

Sreda:

od 17. do 18. ure

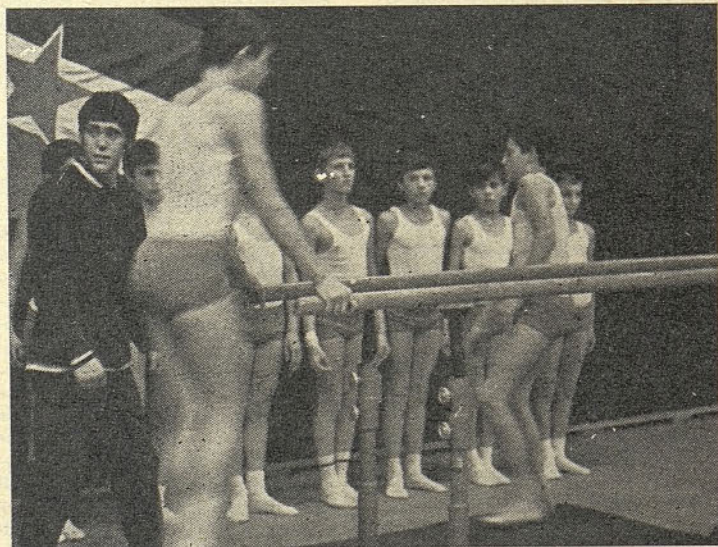
To uro bi lahko imenovali tudi ura »živ — žav«. Ob tem času prihajajo v telovadnico naši najmlajši v spremstvu mamice ali očka ali kar obeh. Tako, vidite, imajo tudi naši predšolski otroci na voljo telovadne rekvizite. To je ura radosti, hkrati pa obojestranskega zadovoljstva. Ustrezite svojemu otroku in pridružite se nam!

Od 18. do 20. ure

To je čas treninga naših tekmovalcev in tekmovalk v gimnastiki; to so treningi po tekmovalnem načrtu. So naporni in zanimivi samo za tiste, ki dosegajo dobre rezultate in napredujejo.

Od 20. do 21.30

To je čas vadbe naših žena in mamic, ki so ves dan zaposlene pri delu. Namen te vadbe je v tem, da oblikuje telo in vpliva na to, da si vadeče ne pridobe odvečnih kilogramov. Krepijo tiste dele mišičevja, ki drugače pretežno miruje. Mislim pa, da bi si za to uro in pol moralo najti več žena — čas! Prav vsaki je nujno potrebno, da se vsaj enkrat tedensko malo razgiba in sprosti.

Nastop članov »Partizana« na telovadni akademiji

Največ zmag je društvu prideloval Radovan Ačimovič

Ponedeljek:

od 17. do 18.15

Pri tem oddelku sodelujejo pionirke od prvega do petega razreda. Delovni program je v glavnem rekreacijski in gibalno izobraževalni — kot ga imenujemo. Obenem tudi vadijo vaje, ki so predvidene za tekmovanje mlajših pionirk.

Od 18.15 do 20. ure

Čas telesne vzgoje učenk šestega, sedmega in osmega razreda in mladink. Program je nadaljevalni in zahtevnejši, ker to zahtevajo tudi tekmovalne vaje za razred višjih pionirk.

Od 20. ure naprej

Ob tem času se zbere starejši ali bolje rečeno: vsi tisti, ki se zavedajo nujnosti večjega gibanja. Najčeseje igrajo dinamično igro — košarko, vsak seveda po svojih sposobnostih.

Torek:

od 17. do 18.15

V tem času se zberejo mlajši pionirji prvega do vključno petega razreda. Plan dela je podoben delovnemu planu

Četrtek:

od 17. do 20. ure

Tega dne velja enak urnik kot v ponedeljek ob tem času.

Od 20. do 21.30

pa so v telovadnici vsi mladinci, ki drugače nimajo svojega zavetišča. Tako pridejo na račun vsi, ki imajo radi košarko, žogo in obroč z mrežo. In prav je tako, da prihajajo sem, da tu trošijo svojo odvečno energijo; mnogo bolj prav, kot pa da bi sedeli v gostilni ob steklenici alkohola in s cigareto v ustih. Tukaj se zberejo in so skupaj, pa tako vsaj malo pozabijo, da kljub že večkrat ponovljenim obljubam še sedaj nimajo svojega prostora.

Na akademiji »Partizana« Kidričevo

Petek:

od 17. do 20. ure

Velja torkov urnik (mlajši in starejši pionirji ter mladinci).

Od 20. do 21.30

Ponovno se dobijo starejši ljudje, taki, ki žele igrati malo odbojko, si urediti telo ali se kako drugače razvedriti.

Njihov cilj pa je eden — vsi žele sprostiti svoje prenapete mišice. To je vadba članov sindikata TGA.

Vsi vemo, kako nam je vadba telesa potrebna, ali vsaj naj bi vedeli, da se nas mora vključiti čimveč, da bomo lahko skrbeli za svoje telo.

Sobota in nedelja

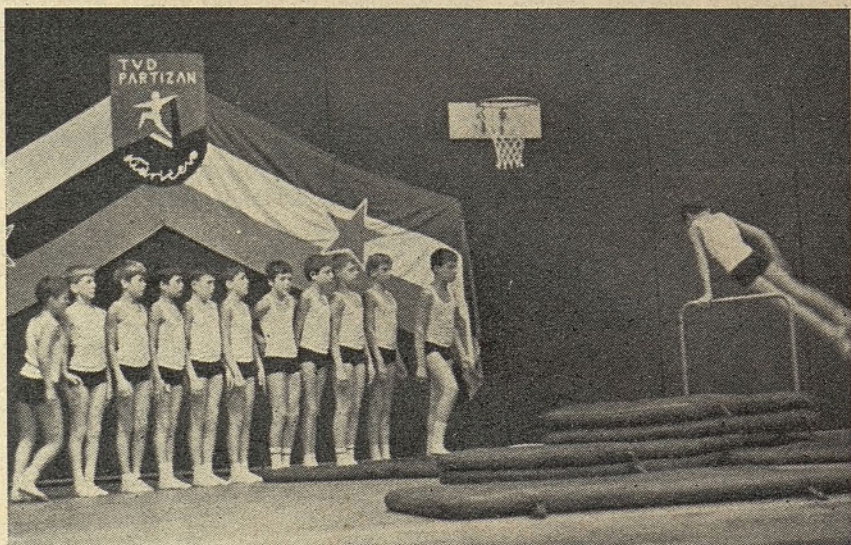
V teh dveh dneh imamo treninge po dogovoru — pred pomembnejšimi tekmovanji. Največkrat pa ob sobotah in nedeljah vadimo težje elemente in gimnastične sestave. Seveda pa tudi nastopov in tekmovalj ne manjka.

S tem sestavkom sem želel seznaniti več ljudi o našem delu in jih pripraviti do tega, da bi se nam priključili — v korist svojemu telesu.

TVD »Partizan« Kidričevo je s pomočjo kolektiva TGA ustvaril zavirljive pogoje za delo in vključitev v delovanje »Partizana« — vsem članom kolektiva TGA, stanovalcem naselja Kidričevo in okolice, prav tako pa tudi njihovim otrokom. Žal pa se teh pogojev vse premalo poslužujemo.

Moja želja je, da bi s tem kratkim poročilom o našem delu vzbudil vsaj pri nekaterih več zanimanja in želje, da bi se tudi sami vključili v prizadevanje za krepitev svojega telesa in za — pestrejše življenje.

ANDREJ GORŠE

Počasi - pa vendar se premika ...

Tako bi lahko rekli borbi proti nikotinu — pri nas.

V LR Srbiji že razmišljajo o tem, da bi prepovedali kajenje v vseh javnih prostorih. Napovedujejo tudi prepoved reklam za tobačne izdelke pri nas. Res, da smo med deželami, ki so v tej smeri storile še bore malo, a upati je, da bo končno le šlo na bolje. Bili bi preveč optimisti, če bi pričakovali, da bo že v enem letu vse urejeno.

Pred kratkim so v Zvezni republiki Nemčiji izvedli anketo o kajenju na delovnem mestu. Anketirali so oboje: kadilce in nekadilce. Rezultat je bil kar razveseljiv, saj se je tudi veliko kadilcev izreklo proti kajenju na delovnem mestu. Tudi ti so spoznali, da kajenje ne koristi nikomur.

Dežele, v katerih je skrb za človekovo zdravje posebno razvita, so enostavno prepovedali kaditi povsod tam, kjer se zbira večje število ljudi, v vseh javnih prostorih.

Kot zagovor nam kadilci večkrat navajajo, češ še vedno ni dokazano, da je nikotin povzročitelj rakastih obolenj.

Mogoče resda ni stoddostnih dokazov za to, popolnoma jasno pa je, da nikotin in s tem kajenje nikomur ne koristi, torej škoduje vsem, tudi tistim, ki se sami prostovoljno zastrupljajo, in tistim, ki so žrtve vsiljenega kajenja.

Spomnimo se samo, kako je v naši sejni dvorani DS!

Po dveh ali treh urah se zaradi dima od kajenja komajda vidi od enega konca na drugi konec dvorane. Ali se je sploh kdo zamislil nad tem, kako se, sami sebe, ugonablamo. Zadnje čase smo »uvedli« kajenje celo v jedilnici (vsaj v upravnem poslopju), saj so na mize namestili pepelnike, da tako spomnijo še tiste kadilce, ki bi sicer iz uvidevnosti do ostalih ne kadili. Verjetno ni med kadilci takih, ki bi vsaj 10 minut ne »zdržali« brez cigarete v ustih. Pogrešamo pa na mizah kozarce in vodo za pitje; tudi šipkov čaj bi lahko ponudili, vendar za take stvari dosedaj ni bilo razumevanja.

Verjetno ne bo potrebno lepiti na stene raznih napisov o prepovedi kajenja, ko bo sprejet tak ukrep v državnem merilu; saj smo sposobni to urediti sami — brez parol in zakonskih določil.

IZDAJA DELAVSKI SVET TOVARNE GLINICE IN ALUMINIJA

»BORIS KIDRIČ« KIDRIČEVO

UREDNIŠKI ODBOR:

Franc Vrlič — predsednik, člani: Stojan Kerbler, dipl. inž., Franc Kolarič, Milan Nežmah, Janez Sukič in odgovorni urednik tovarniškega časopisa Stane Tonejc, dipl. inž.

Tisk: ZGP »Pomurski tisk« v Murski Soboti.

Rokopisov in slik ne vračamo.